Lietas arhīva Nr. K73-0062-19/34
ECLI:LV:ZRT:2019:0215.11860001216.5.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas Republikas vārdā**
Jēkabpilī 2019. gada 15. februārī

Zemgales rajona tiesa,

tiesnese I. Tumanova,
piedaloties prokurorei I. Gailei,
piedaloties aizstāvim zvērinātam advokātam Edgaram Mačukam,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas.

**Aprakstošā daļa**

[1] */pers. A/ celta apsūdzība par to, ka viņš būdams valsts amatpersona izdarīja tīšas darbības, kas acīmredzami pārsniedz valsts amatpersonai ar likumu piešķirto tiesību un pilnvaru robežas un šīs darbības ir saistītas ar vardarbību šādos apstākļos:*

/pers. A/, būdams valsts amatpersona - Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektors, pildot dienesta pienākumus, 2016. gada 5. janvārī laikā ap plkst. 13.20, ar dienesta transportlīdzekli brauca pa Viestura ielu, Jēkabpilī, kur netālu no spēļu zāles "Fēnikss" /adrese/, ieraudzīja pa ielu ejošo nepilngadīgo /pers. B/. /pers. A/ apturēja automašīnu un pa automašīnas atvērto logu aicināja nepilngadīgo sēsties automašīnā, lai brauktu uz policijas iecirkni. Nepilngadīgais /pers.B/aicinājumam nepiekrita, pēc kā /pers. A/ izkāpa no automašīnas, piegāja pie nepilngadīgā /pers. B/ un, pretēji dienesta pienākumiem, acīmredzami tīši pārsniedzot savu tiesību un pilnvaru robežas, bez jebkāda tiesiska pamata, nepamatoti pielietoja pret nepilngadīgo /pers. B/ fizisku spēku, proti, ar rokām saķēra /pers. B/ aiz skausta, nolieca uz priekšu un iegrūda dienesta automašīnas aizmugurējā sēdeklī. Pēc kā, /pers. A/ iesēdās dienesta automašīnas vadītāja sēdeklī, vārdiski rupji aizskāra nepilngadīgo /pers. B/ un, pārliecies /pers. B/ virzienā, pielietoja fizisku vardarbību - tīši iesita nepilngadīgajam /pers. B/ ar dūri pa seju labās acs rajonā un izdarīja vairākus, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotu skaitu, taču ne mazāk kā četrus sitienus ar dūri nepilngadīgajam /pers. B/ vēdera, krūšu un ribu rajonā.

Pēc kā, /pers. A/ aizveda nepilngadīgo /pers. B/ uz Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkni, /adrese/, kur lika doties uz trešo stāvu un, laikā, kad nepilngadīgais /pers. B/, kāpa pa kāpnēm un /pers. A/ gāja viņam aizmugurē, /pers. A/, pretēji dienesta pienākumiem, acīmredzami tīši pārsniedzot savas pilnvaras, pielietoja pret nepilngadīgo /pers. B/ fizisku spēku - izdarīja vairākus, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotu skaitu, taču ne mazāk kā trīs spērienus ar kāju nepilngadīgajam muguras lejasdaļas rajonā, tādējādi pazemojot nepilngadīgo, aizskarot viņa cieņu un nodarot viņam fiziskas sāpes.

Minēto /pers.A/tīšu, prettiesisku darbību rezultātā nepilngadīgajam /pers. B/ tika nodarītas fiziskas sāpes un miesas bojājums - zemādas asinsizplūdums labās acs apvidū, kas pēc sava rakstura pieskaitāms maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

Tādējādi, /pers. A/, būdams valsts amatpersona, izdarīja tīšas darbības, kas ir pretrunā ar likuma "Par policiju" 13. pantu, un acīmredzami pārsniedz likuma "Par policiju" 13. pantā noteiktās policijas darbinieka tiesības un pilnvaras fiziska spēka pielietošanai. Šāda /pers. A/ tīša, prettiesiska, ar vardarbību saistīta rīcība radīja kaitējumu nepilngadīgā /pers. B/ ar likumu aizsargātām tiesībām un interesēm, ievērojami apdraudot Latvijas Republikas Satversmes 94. pantā noteiktās tiesības uz brīvību un personas neaizskaramību un 95. pantā noteikto spīdzināšanas un citādas cietsirdīgas vai cieņu aizskarošas izturēšanās aizliegumu.

Apsūdzībā norādīts, ka ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja Krimināllikuma 317. panta otrajā daļā paredzēto smago noziegumu.

**Motīvu daļa**

[2] Pārbaudot un novērtējot lietā esošos pierādījumus to kopumā un savstarpējā saistībā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ darbībās nav konstatējams Krimināllikuma 317. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma sastāvs.

[3] *Apsūdzētais /pers.A/*(/pers. A/) savu vainu viņam inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā neatzina un tiesas izmeklēšanā sniedza liecības (lietas 2. sējuma 15., 19.-22., 55.-68. lapa).

/pers. A/ apstiprināja apsūdzībā norādītos apstākļus, ka būdams valsts amatpesona – Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kriminālpolicijas nodaļas inspektors, 2016. gada 5. janvārī pildīja dienesta pienākumus un ap plkst. 13.20 ar dienesta transportlīdzekli brauca pa Viestura ielu, Jēkabpilī, virzienā uz Viesītes ielu. Pretī spēļu zāles "Fēnikss" /pers. A/ ieraudzīja /pers. B/ (/pers. B/). /pers. A/ apturēja automašīnu un pa automašīnas atvērto logu aicināja /pers. B/ sēsties viņa automašīnā, lai brauktu uz policijas iecirkni. /pers. B/ aicinājumam nepiekrita. Tad /pers. A/ izkāpa no automašīnas, piegāja pie /pers. B/ un ar kreiso roku satvēra /pers. B/ aiz virsjakas, teica, ka abi aizbrauks un izrunāsies. /pers. A/ atvēra automašīnas aizmugurējās durvis un /pers. B/ labprātīgi iesēdās automašīnā.

/pers. A/ liecināja, ka tobrīd blakus /pers. B/ vismaz 5-10 metru attālumā nevienas citas personas nebija.

/pers. A/ paskaidroja, ka pirms šī notikuma jau iepriekš 2-3 reizes bija ticies ar /pers. B/. /pers. A/ bija mutiski aicinājis viņu ierasties pie viņa uz policijas iecirkni. /pers. B/ nebija ieradies. Tāpēc /pers. A/ aicināja /pers. B/ sēsties automašīnā, lai kopā brauktu uz policijas iecirkni.

/pers. A/ norādīja, ka fizisku spēku pret /pers. B/ nav pielietojis ne automašīnā, ne policijas iecirknī.

Piebraucot pie policijas iecirkņa, abi uzkāpa pa kāpnēm uz /pers. A/ darba kabinetu. Uzsākot sarunu kabinetā, /pers. A/ norādīja, ka viņam ir informācija par to, ka /pers. B/ Jēkabpils pilsētā nodarbojas ar narkotiskās vielas marihuānas izplatīšanu. /pers. B/ teica, ka varot izģērbties, lai pierādītu, ka pie viņa nekā nav. Apsūdzētais norādīja, ka, ja ir tāda vēlēšanās, tad var to darīt. /pers. B/ pats izģērbās, bet apsūdzētais pārmeklēja apģērbu. Klāt bija policijas darbinieks /pers. G/. Ienāca arī /pers. H/, kurš dzirdēja sarunu ar /pers. B/ par narkotisko vielu nelegālo apriti un citiem viņa likumpārkāpumiem. Saruna ilga aptuveni līdz plkst. 15.40 - 15.50, kad /pers. B/ aizgāja.

Apsūdzētais uzskata, ka /pers. B/, būdama persona, kura uz notikuma brīdi bija saistīta ar narkotisko vielu apriti Jēkabpilī, sniedza tādas liecības, lai nepatiesi apsūdzētu viņu likumpārkāpumā. /pers. B/ tēvs /pers. I/ arī iepriekš bija saistīts ar neakcizēto preču apriti un /pers. A/ ir piedalījies arī viņa brāļa aizturēšanā. /pers. B/ tēvam bija nepatika pret policijas darbiniekiem, ar ko ir izskaidrojama /pers. A/ apsūdzēšana.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ norādīja, ka neuztur pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības.

[4] *Cietušais /pers.B/*(/pers. B/) tiesas sēdē liecināja (lietas 2. sējuma 19.-22. lapa), ka 2016. gada 5. janvārī aptuveni plkst. 13.20 gāja pa Viestura ielu gar spēļu zāli Fēnikss, kad ar netrafarētu policijas automašīnu piebrauca /pers. A/ un lika viņam sēsties automašīnā, lai brauktu uz policijas iecirkni. Cietušais atbildēja, ka steidzas, pēc kā /pers. A/ izkāpa no automašīnas un, saķerot cietušo aiz kapuča, iegrūda viņu automašīnā uz aizmugurējā sēdekļa. Notiekošo redzēja /pers. B/ paziņa /pers. K/.

Atrodoties automašīnā vadītāja vietā, /pers. A/ pagriezās pret /pers. B/ un iesita viņam ar kreiso dūri pa labo aci un pa vēderu. Braucot uz policijas iecirkni, /pers. A/ visu ceļu bļāva uz /pers. B/, lamājās necenzētiem vārdiem, pazemoja viņu.

Policijas iecirknī, kāpņu telpā /pers. A/ no mugurpuses trīs reizes iesita /pers. B/ ar kāju pa dibenu, necenzētiem vārdiem pazemoja, lika iet ātrāk.

Ieejot /pers. A/ kabinetā, viņš lika /pers. B/ izģērbties. /pers. A/ rādīja kaut kādus dokumentus un piedraudēja, ka, ja /pers. B/ neizstāstīs, tad sēdēšot divas dienas kamerā, pēc kā sēdēs arī līdz tiesai. /pers. A/ teica, ka /pers. B/ būs jānāk katru nedēļu un jāstāsta, kas notiek pilsētā. /pers. B/ teica /pers. A/, ka neko nezina. /pers. A/ nelaida /pers. B/ prom, kamēr viņš neparakstījās par to, ka strādās uz policiju, ka paziņoja kādu telefona numuru noklausīšanai. /pers. A/ lika izģērbties /pers. B/, uz to brīdi pieaicinot policijas darbinieku Raiti (izmeklēšanā noskaidrota persona /pers. G/). Kādu brīdi sarunas laikā /pers. A/ kabinetā atradās arī policijas darbinieks Kārlis (izmeklēšanā noskaidrota persona – /pers. H/).

Pēc /pers. A/ sitieniem /pers. B/ bija zilums zem acs, viņš jutās pazemots. Pirms minētā gadījuma /pers. B/ vienu reizi pirms minētā gadījuma bija saticis /pers. A/, kad /pers. A/ teica, ka viņam jāatnāk uz policijas iecirkni. /pers. B/ tēvs neļāva viņam iet uz policiju, jo nebija saņemta pavēste, arī telefoniski netika aicināts uz policiju. Pirms apsūdzībā minētā gadījuma /pers. B/ mutiski tika aicināts uz policiju divas reizes - vienu reizi, satiekoties uz ielas, viņu aicināja ierasties uz policiju /pers. A/ kolēģis Kārlis, otrā reizē - pats /pers. A/, sakot, ka cietušajam jāierodas pie viņa iecirknī, nepaskaidrojot iemeslu.

/pers. B/ liecināja, ka pēc tam, kad viņš izgāja no /pers. A/ kabineta, viņš piezvanīja savai draudzenei /pers. L/. Vēlāk satika tēvu un aizbrauca uz slimnīcu, kur pastāstīja, ka viņu bija sitis policijas darbinieks. Pēc tam /pers. B/ ar tēvu aizbrauca uz policijas iecirkni, lai uzrakstītu iesniegumu.

Cietušais /pers. B/ tiesas sēdē uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kā arī to pārbaudi uz vietas (lietas 1.sējuma 8., 23.-25., 66.-69., 73.-74., 92.-98., 145., 209.-210. lapa).

Tiesas sēdē cietušais /pers. B/ pieteica morālā kaitējuma kompensāciju 2000 *euro* par morālo aizskārumu un fiziskajām ciešanām (lietas 2. sējuma 14. lapa).

[5] *Liecinieks /pers.I/*(/pers. I/) tiesas sēdē liecināja (lietas 2. sējuma 19.-22. lapa), ka notikuma dienā /pers. I/ piebrauca pie veikala "Aura", kad pie viņa pienāca dēls /pers. B/, kuram bija uzpampusi labā acs. Bija redzams, ka dēls saņēma sitienu pa aci. Dēls bija satraukts, paskaidroja, ka policijas darbinieks /pers. A/ mēģināja viņu iegrūst automašīnā un automašīnā viņu sita.

Ap plkst. 18.00 /pers. I/ kopā ar /pers. B/ aizbrauca uz policijas iecirkni un iesniedza iesniegumu, tad aizbrauca uz slimnīcu.

Dēls iepriekš bija stāstījis, ka policija viņu ķer uz ielas un saka, lai viņš nāk uz policiju, bet /pers. I/ dēlam teica, lai viņš neiet uz policijas iecirkni, kamēr netiks atsūtīta pavēste.

Dēls stāstīja, ka notikuma dienā kopā ar draugu gāja gar veikalu "Maxima" Viestura ielā, kur ar automašīnu piebrauca /pers. A/ un teica, lai viņš kāpj automašīnā. Dēls nekāpa, pēc kā /pers. A/ mēģināja viņu iegrūst automašīnā. /pers. B/ kājas vēl nebija automašīnā, kad /pers. A/ sita durvis ciet. Kad abi iesēdās automašīnā, /pers. A/ iesita /pers. B/ ar roku pa seju, vēderu un aizveda uz policijas iecirkni. Dēls stāstīja, ka /pers. A/ iespēra viņam, kad abi gāja pa kāpnēm, ka /pers. A/ dēlam lika izģērbties.

Dēls nav stāstījis, kāpēc policija izrāda interesi par viņu. Dēlam bija problēmas skolā, jo bija sakāvies un bija noķerts alkohola reibumā. /pers. I/ nav redzējis pie dēla narkotiskās vielas. Dēls nevēlējās iesniegt iesniegumu, jo baidījās no pastiprinātas uzmanības no policijas puses. Iepriekš jau bija veiktas kratīšanas /pers. I/ un viņa sievas mātes mājā.

Liecinieks tiesas sēdē uzturēja pirmstiesas sniegtās liecības (lietas 1. sējuma 7. 146.-147. lapa).

Pirmstiesas izmeklēšanā liecinieks liecināja, ka savu dēlu /pers. B/ notikuma dienā viņš satika plkst. 18.35, kad ievēroja, ka /pers. B/ ir sasista acs, jo tā izskatījās sarkana un zem labās acs ir asins izplūdums (hematoma).

/pers. I/ paskaidroja, ka /pers. B/ mācījās Jēkabpils Agrobiznesa koledžā līdz aptuveni 2016. gada sākumam, bet pēc tam par sliktām sekmēm un disciplīnas pārkāpumiem tika izslēgts no koledžas.

Paskaidroja, ka iepriekš dēls kautiņos bija guvis miesas bojājumus, bet dēls par to nekad nesūdzējās, tāpēc /pers. I/ policijā nevērsās.

[6] *Lieciniece /pers.L/*(/pers. L/) tiesas sēdē liecināja (lietas 2. sējuma 19.-22. lapa), ka trīs gadus atpakaļ piezvanīja /pers. B/ un teica, ka viņš izgāja no policijas iecirkņa un viņiem jāsatiekas. Viņi satikās pie "Gaļas nama", kopā ar /pers. B/ bija /pers. K/. Tikšanās laikā viņš pastāstīja, ka /pers. A/ pie "Maximas" viņu iemeta automašīnā un sasita. /pers. B/ bija sasista acs, viņš bija šokēts par notikušo. Vēlāk viņi pie "Super Neto" satika /pers. B/ tēvu. /pers. B/ ar tēvu aizbrauca prom.

Lieciniece tiesas sēdē uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības (lietas 1. sējuma 211.-212. lapa).

Pirmstiesas izmeklēšanā lieciniece liecināja, ka pirms notikuma viņa ilgāku laiku uzturēja draudzīgas attiecības ar /pers. B/, viņi regulāri tikušies un sazinājās. /pers. L/ nevar atcerēties, kurā tieši datumā, bet, iespējams, tas bija 5. janvārī, viņai /pers. B/ teica, ka bija policijā pie policijas darbinieka /pers. A/. /pers. B/ teica, ka uz ielas pie "Maximas" veikala pie viņa ar automašīnu piebrauca /pers. A/, ievilka viņu automašīnā, kur kliedza un viņu sita. Tad /pers. B/ tika atvests uz kabinetu un tur ir izģērbts pliks. /pers. A/ teicis, ka pie /pers. B/ ir narkotikas. Kad /pers. L/ satika /pers. B/, redzēja, ka viņam bija sarkana viena acs un bija redzams, ka viņš ir dabūjis sitienu. /vārds/bija ļoti satraukts par notikušo, teica, ka nesaprot, kas ir noticis. Cik /pers. L/ atceras, viņa satika viņu tajā pašā dienā, kad Belovs bija viņu piekāvis. Viņš bija vēl kopā ar savu draugu Ralfu.

[7] *Eksperte /pers.S/*(/pers. S/) tiesas sēdē liecināja (lietas 2. sējuma 19.-22. lapa), ka tiesu medicīniskā ekspertīze veikta tikai pamatojoties uz asinsizplūdumu labās acs apvidū. Šie miesas bojājumi tika atzīti par maznozīmīgiem. Ir iespēja, ka divu stundu laikā pēc sitiena saņemšanas sitiena pēdas var būt vēl nepamanāmas, tas atkarīgs no tā, kurš asinsvads ir plīsis. Apsārtums, tūska liecina par to, ka miesas bojājums varēja rasties notikuma dienā, precīzu laiku pateikt nav iespējams.

[8] *Liecinieks /pers.H/*(/pers. H/) liecināja (lietas 2. sējuma 39.-41. lapa), ka strādā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirknī Kriminālpolocijas nodaļā par vecāko inspektoru. /pers. H/ paskaidroja, ka pildot kopā ar /pers. A/ amata pienākumus, kas saistīti ar noziegumiem narkotiku jomā, saņēma informāciju, ka /pers. B/ nodarbojas ar narkotisko vielu realizāciju Jēkabpils pilsētā. Tika uzsākts process par neatļautu vielu realizāciju. /pers. A/ bija procesa virzītājs minētajā kriminālprocesā. Notikuma dienā /pers. H/ ieradies uz dienesta kabinetu, kurā strādā arī /pers. A/. Kabinetā atradās /pers. A/ un /pers. B/. /pers. H/ kabinetā atradās aptuveni puss stundu, kuras laikā /pers. A/ veica pārrunas ar /pers. B/ saistībā ar ierosināto kriminālprocesu. Saruna izklausījās miermīlīga. /pers. H/ ieteica /pers. A/ aizvest /pers. B/ uz medicīnisko pārbaudi narkotisko vielu ietekmes noteikšanai. /pers. H/ kabinetā neredzēja /pers. B/ uz sejas redzamus miesas bojājumus. /pers. B/ neizteica /pers. H/ nekādas sūdzības un pretenzijas par /pers. A/. Iepriekš pilsētā /pers. H/ mutiski bija lūdzis /pers. B/ ierasties policijas iecirknī.

Liecinieks tiesas sēdē uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības (lietas 1. sējuma 77.-78. lapa).

Pirmstiesas izmeklēšanā liecinieks liecināja, ka 2015. gada decembrī, precīzu datumu neatceras, /pers. H/ ieraudzīja /pers. B/ Jēkabpilī uz ielas, pienāca klāt, stādījās priekšā un aicināja viņu atnākt uz viņu dienesta kabinetu aprunāties. Kā iemeslu tam, ka /pers. B/ jānāk uz policiju, iespējams, /pers.

H/ minēja attiecībā uz viņu sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu par atrašanos alkohola reibuma stāvoklī. Šāds pārkāpums bija fiksēts Nepilngadīgo lietu inspekcijā. Norādītajā laikā /pers. B/ neieradās, kaut gan sarunā viņš /pers. H/ bija solījis, ka atnāks.

2016. gada 5. janvārī Jēkabpils iecirknī ieradās aptuveni plkst. 14.00, bet precīzāk nevar pateikt. Ieejot dienesta kabinetā, tur atradās /pers. A/ un /pers. B/. /pers. B/ sēdēja pie sava darba galda. /pers. B/ sēdēja uz krēsla blakus galdam. Saruna starp viņiem bija par /pers. B/ saistību ar narkotisko vielu nelegālu apriti, par personām, kas ar to saistītas. Saruna bija abpusēji korekta. Nekādus draudus, pazemojošus vārdus vai necienīgus izteicienus /pers. A/ nelietoja. /pers. H/ dažreiz arī iesaistījās sarunā un uzdeva interesējošus jautājumus. /pers. B/ atbildēja uz jautājumiem un pēc viņa teiktā bija saprotams, ka viņš nenoliedz savu saistību ar narkotiku apriti un apstiprināja to, ka pats arī ir tās lietojis, bet kādu laiku atpakaļ, laikam runa bija par nedēļu. /pers. H/ piedāvāja /pers. A/ nogādāt /pers. B/ uz narkoloģisko ekspertīzi, bet laikam šī apstākļa dēļ /pers. A/ tomēr nolēma viņu uz ekspertīzi nevest. /pers. H/ no dienesta kabineta aizgāja prom ātrāk. /pers. A/ ar /pers. B/ tur vēl palika. /pers. B/ pārmeklēšanu /pers. H/ neredzēja.

[9] *Liecinieks /pers.G/*(/pers. G/) tiesas sēdē liecināja (lietas 2. sējuma 54.-57. lapa), ka pazīst /pers. A/ kā bijušo kolēģi, kad strādāja Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa Kriminālpolicijas inspektora amatā. Liecinieks redzēja, ka notikuma dienā cietušais nepilngadīgais /pers. B/ tika nogādāts uz policijas iecirkni pie inspektora O. Belova. /pers. B/ jau iepriekš bija nonācis policijas redzeslokā.

Liecinieks tiesas sēdē uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības (lietas 1. sējuma 75.-76. lapa).

Liecinieks liecināja, ka 2016. gada 5. janvārī viņš pildīja dienesta pienākumus un atradās dienesta kabinetā. Dienas pirmajā pusē, precīzu laiku nevar atcerēties, redzēja, ka kolēģis /pers. A/ pa gaiteni pagāja garām /pers. G/ kabinetam ar /pers. B/. /pers. B/ gāja pa priekšu, /pers. A/ uzreiz aiz viņa. /pers. A/ palūdza, lai /pers. G/ arī ienāk viņa kabinetā un piedalās /pers. B/ pārmeklēšanā. /pers. G/ saprata, ka saistībā ar narkotiskajām vielām. Pārmeklēšanas laikā /pers. B/ tika norādīts izģērbties, novelkot arī apakšveļu. /pers. B/ nekādas pretenzijas par to neizteica. /pers. A/ pārmeklēja viņa apģērbu, nekādi aizliegti priekšmeti vai vielas netika atrasti. /pers. B/ saģērbās un uzreiz arī aizgāja prom. Pārmeklēšanas laikā /pers. G/ nekādus miesas bojājumus /pers. B/ neredzēja. Nekas neliecināja, ka viņš būtu fiziski ietekmēts un saņēmis sitienu sejas rajonā. Ne apsārtumu, ne sapampumu nebija. /pers. B/ par veselības stāvokli nesūdzējās. Viņš neizskatījās ne nobijies, ne samulsis.

Tiesas sēdē /pers. G/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības apstiprināja. Paskaidroja, ka /pers. B/ no /pers. A/ kabineta aizgāja /pers. G/ klātbūtnē, kad /pers. G/ devās uz savu kabinetu. /pers. B/ atradās pie /pers. A/ kabinetā ne ilgāk par stundu.

[10] *Lieciniece /pers.Z/*(/pers. Z/) liecināja (lietas 2. sējuma 54.-56. lapa), ka ir /pers. B/ vecmamma, uzturēja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības (lietas 1. sējuma 90. lapa). /pers. B/ ar tēvu atbrauca pie liecinieces un viņa redzēja, ka /pers. B/ bija zilums uz sejas. /pers. B/ teica, ka viņu sita policijā pie nopratināšanas iepriekšējā dienā. /pers. B/ stāstīja, ka policijā viņam lika izģērbties. /pers. B/ paskaidroja, ka zilums ir no sitieniem policijā.

Pēc /pers. B/ stāstītā, 2016. gada sākumā viņš ar varu bija ievilkts policijas automašīnā un policijas darbinieks viņam iesitis vairākas reizes, tai skaitā pa seju. /pers. Z/ liecināja, ka /pers. B/ pirms tam nekādi konflikti nebija bijuši, nekad miesas bojājumus kādos kautiņos nebija guvis. /pers. B/ nav raksturīgi iesaistīties kautiņos vai nonākt situācijās, kad var tikt gūti kādi miesas bojājumi.

[11] Tiesa, konstatējot, ka liecinieks /pers. K/ izvairās no ierašanās tiesā, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 501. panta 4. punktu tiesas sēdē nolasīja /pers.K/(/pers. K/) pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības (lietas 1. sējuma 99.-100. lapa, lietas 2.sējuma 65.-67. lapa).

Liecinieks liecināja, ka 2016. gada sākumā dažas dienas pēc jauna gada, bet precīzu datmu neatceras, viņš apmēram ap plkst. 12.00 līdz 13.00, aizgāja pie sava drauga /pers. B/, kurš dzīvo Jēkabpilī, uz Viestura ielas, un tad gāja pa Viesītes ielu gar veikalu "Maxima". Pie spēļu zāles "Fēnikss", kas atrodas Viestura un Viesīes ielu krustojumā, viņiem blakus apstājās automašīna, kurā atradās policijas darbinieks, kā viņam vēlāk teica /vārds/, uzvārds /pers.A/. /pers.A/atvēra logu un sauca /vārds/, lai nāk, sēžās automašīnā, ka jābrauc uz iecirkni parunāt. /vārds/atbildēja, ka viņš tagad nevarēs, lai atsūta viņam pavēsti, vai piezvana un viņš pats aizies uz policiju, bet /pers.A/izkāpa no automašīnas, pienāca pie /vārds/, saņēma viņu "aiz krāgas" un vilka uz automašīnu. Attālums līdz automašīnai bija kādi pieci soļi. /pers.A/atvēra automašīnas durvis (aizmugurējās) un iestūma /vārds/automašīnā. Redzēja, ka /vārds/kāja vēl bija ārpusē, bet /pers.A/jau divas reizes cirta ciet automašīnas durvis, mēģinot aiztaisīt, tad /vārds/kāju izvilka un durvis aizvērās. Vai /pers.A/ redzēja, ka kāja ir durvīs, viņš nezina, viņaprāt viņš uz leju neskatījās, vienkārši taisīja ciet durvis. Tad /pers.A/ apsēdās pie automašīnas stūres. Viņš saprata, ka /vārds/netiks vaļā un viņam nav nozīmes viņu gaidīt. Tāpēc, kad /pers.A/devās uz vadītāja vietu, viņš arī aizgāja prom. Kas notika automašīnas salonā pēc tam, kad /pers.A/apsēdās pie stūres, /pers. K/ neredzēja.

Aptuveni ap plkst. 15.30 /vārds/atnāca atkal pie viņa uz mājām. Viņš teica, ka tikai tagad ir ticis ārā no policijas. Redzēja, ka viņam bija sasista acs. /vārds/teica, ka automašīnā /pers.A/viņam ir iesitis pa aci un arī policijā, ejot pa kāpnēm ir spēris viņam ar kāju pa dibenu. Kad jautāju, kāpēc viņu /pers.A/aizveda uz policiju, /vārds/teica, ka saruna bijusi par viņa telefonsarunu noklausīšanos, kā arī viņš bija izģērbts un pārbaudīts vai pie viņa neatrodas narkotiskās vielas. Viņi aizgāja pastaigāties un pēc kāda laika pilsētā, pie "Super Neto" satika /vārds/tēti. Ar tēti /vārds/runāja vienas pats, viņš klāt nebija. Redzēja tikai, ka tētis iesēdināja /vārds/automašīnā un viņi aizbrauca. Kā /vārds/viņam stāstīja, tad sākumā viņi aizbrauca atpakaļ uz policiju un uzrakstīja par notikušo iesniegumu, pēc tam uz slimnīcu. Apgalvo, ka pirms /vārds/iekāpa /pers.A/automašīnā, viņam nekādi miesas bojājumi nebija. Arī kad pēc policijas pastaigājās ar /vārds/, viņš nekur miesas bojājumus nevarēja iegūt. Nekādu konfliktu viņiem nebija, viņš arī nevienu nesita, neatsitās.

[12] Krimināllikuma 1. panta pirmā daļa noteic, ka pie kriminālatbildības saucama un sodāma tikai tāda persona, kura ir vainīga noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, t.i., kura ar nodomu (tīši) vai aiz neuzmanības izdarījusi šajā likumā paredzētu nodarījumu, kam ir visas noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmes.

Kriminālprocesa likuma 124. panta otrā daļa noteic, ka kriminālprocesā pierādāma noziedzīga nodarījuma sastāva esamība vai neesamība, kā arī citi Krimināllikumā un Kriminālprocesa likumā paredzētie apstākļi, kuriem ir nozīme konkrēto krimināltiesisko attiecību taisnīgā noregulējumā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 124. panta piekto daļu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošie apstākļi uzskatāmi par pierādītiem, ja pierādīšanas gaitā izslēgtas jebkādas saprātīgas šaubas par to esamību vai neesamību.

Kriminālprocesa likuma 128. pants noteic, ka nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe nekā pārējiem pierādījumiem un to, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus kriminālprocesa laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā saistībā.

Saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību tiesas paustajām atziņām par Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta 1 punktu judikatūrā atzīts, ka tiesai jāvērtē tie argumenti, kuri ir nozīmīgi no tiesību viedokļa un attiecas uz pierādīšanas priekšmetu, un tai nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai paskaidrojumu.

Kriminālprocesa likuma 19. pantā nevainīguma prezumpcijas princips cita starpā noteic arī to, ka visas saprātīgās šaubas par vainu, kuras nav iespējams novērst, jāvērtē par labu personai, kurai ir tiesības uz aizstāvību.

Krimināllikuma 317. pantā norādītās valsts amatpersonas darbības ir saistītas ar valsts amatpersonas dienesta pildīšanu un acīmredzami pārsniedz valsts amatpersonai ar likumu vai uzliktu uzdevumu piešķirto tiesību un pilnvaru robežas, tas ir, pilnvaru pārsniegšanai ir jābūt tādai, kas nerada nekādas šaubas par to, ka valsts amatpersonas rīcība ir pretrunā ar likumā vai uzliktajā uzdevumā piešķirtajām tiesībām un pilnvarām.

Tiesību doktrīnā norādīts, ka Krimināllikuma 317.pantā paredzētais noziedzīgais nodarījums ir materiāls noziegums, jo satur norādi uz darbības vai bezdarbības rezultātā izraisītajām sekām – būtisku kaitējumu valsts varai vai pārvaldības kārtībai vai ar likumu aizsargātām personas interesēm. Ietverot būtisku kaitējumu kā obligātu noziedzīga nodarījuma sastāva pazīmi Krimināllikuma 317. pantā, likumdevējs ir novilcis robežlīniju starp disciplināru

pārkāpumu un noziedzīgu nodarījumu (*Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas, 318. panta otrās daļas un 319. panta otrās daļas. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departaments. 2014, 9., 85. lpp., pieejams: www.at.gov.lv*).

Novērtējot pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka lietā nav pierādīta /pers. A/ vaina viņam celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas - noziedzīga nodarījuma sastāva objektīvā un subjektīvā puse.

[13] Lai inkriminētu Krimināllikuma 317. pantā paredzēto noziedzīgo nodarījumu, jākonstatē šādas objektīvās puses pazīmes: (1) nodarījums izpaužas kā aktīvas darbības; (2) šīs darbības acīmredzami pārsniedz valsts amatpersonai ar likumu vai uzliktu uzdevumu piešķirto tiesību un pilnvaru robežas; (3) darbības ir saistītas ar valsts amatpersonas dienesta pildīšanu. Tieši iepriekš norādīto pazīmju, kas raksturo nodarījumu, noskaidrošana un pierādīšana ir priekšnoteikums izdarītā kvalificēšanai saskaņā ar aplūkojamo Krimināllikuma normu (*Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas, 318. panta otrās daļas un 319. panta otrās daļas. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departaments. 2014, 8., 9. lpp., pieejams: www.at.gov.lv*).

Tas nozīmē, ka apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317. panta ietverama precīza norāde, kādos normatīvajos aktos vai kādā uzliktā uzdevumā piešķirtās tiesības un pilnvaras ir pārkāptas.

No 2017. gada 2. maija lēmuma par personas saukšanu pie kriminālatbildības (turpmāk – apsūdzība) redzams, ka /pers. A/ inkriminētas darbības, kas ir pretrunā ar likuma "Par policiju" 13. pantu un acīmredzami pārsniedz šajā likuma pantā noteiktās policijas darbinieka tiesības un pilnvaras fiziska spēka pielietošanai (lietas 1. sējuma 219. lapa).

/pers. A/ celta apsūdzība par Krimināllikuma 317. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar kvalificējošo pazīmi, proti, darbībām, kas saistītas ar vardarbību - nepamatota fiziska spēka pielietošanu pret /pers. B/.

Tiesību teorijā ar vardarbību saprot fiziska spēka lietošanu pret cietušo, nodarot miesas bojājumus, sitot, piekaujot, sasienot, ierobežojot kādā telpā, pagrūžot, nodarot fiziskas ciešanas citādā veidā (*Krimināllikuma komentāri. Trešā daļa (XVIII-XXV nodaļa). U. Krastiņš, V. Liholaja, D. Hamkova – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2016, 576. lpp.*).

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa secināja, ka nav iegūti pierādījumi inkriminētā noziedzīgā nodarījuma sastāva objektīvajai pusei, proti, ka apsūdzētais /pers. A/, kā valsts policijas darbinieks, pielietoja fizisku spēku pret /pers. B/, kas acīmredzami būtu pretrunā ar likuma "Par policiju" 13. pantā noteiktām policijas darbinieka tiesībām un pilnvarām, un kas radītu būtisku kaitējumu /pers. B/ ar likumu aizsargātajām interesēm.

[13.1] Valsts apsūdzība norādīja, ka /pers. A/ vainu pierāda cietušā /pers. B/ liecībās sniegtās ziņas.

Vienlaicīgi, kā pierādījums celtajai apsūdzībai ir norādīts 2017. gada 25. janvāra poligrāfa ekspertīzes eksperta atzinums Nr. 499-1-17/726 (lietas 1. sējuma 196.-205., 230. lapa).

No eksperta atzinuma redzams, ka izvērtējot /pers. B/ psihofizoloģisko un psihoemocionālo procesu novērotās izpausmes izpētes gaitā, eksperts atzina, ka:

1. nevar izslēgt, ka /pers. B/ melo, teikdams, ka /pers. A/ saspieda viņam kāju automašīnas durvīs;
2. nevar izslēgt, ka /pers. B/ melo, teikdams, ka /pers. A/ izdarīja viņam sitienus ar dūri acs rajonā un pa ķermeni;
3. nevar izslēgt, ka /pers. B/ melo, teikdams, ka /pers. A/ izdarīja viņam spērienus ar kāju, ejot pa kāpnēm.

Izvērtējot eksperta atzinuma secinājumus, tiesa atzīst, ka nav pamata tos apšaubīt.

Ekspertīzes atzinumā norādīts, ka kopumā šajā izpētē /pers. B/ konstatētas atsevišķas pazīmes, ka viņš centās maskēt savu attieksmi saistībā ar noskaidrojamiem apstākļiem; citiem vārdiem, konstatētas pazīmes, ka viņš centās maldināt ekspertu par uzdotajiem jautājumiem.

Tiesas izmeklēšanā nav iegūtas ziņas, kas ietekmētu ticamību eksperta atzinumā sniegtajām ziņām. Uz šādām ziņām nav norādījusi arī prokurore.

No apsūdzētā /pers. A/ liecībās sniegtajām ziņām izriet, ka pildot dienesta pienākumus viņš aizturēja /pers. B/, lai nogādātu uz policijas iecirkni saistībā ar saņemto informāciju par /pers. B/ saistību ar narkotisko vielu realizāciju Jēkabpilī.

Faktu, ka valsts policijā bija saņemta informācija par /pers. B/ saistību ar narkotisko vielu realizāciju Jēkabpils pilsētā apliecināja arī liecinieks /pers. H/. Liecinieks liecināja, ka par šo faktu tika uzsākts kriminālprocess, kura procesa virzītājs bija /pers. A/. Tāpat arī /pers. H/ iepriekš mutiski lūdza /pers. B/ ierasties policijas iecirknī.

Konstatētais fakts kopsakarā ar poligrāfa ekspertīzes rezultātā iegūtiem secinājumiem rada saprātīgas šaubas par /pers. B/ liecību ticamību.

Bez ievērības nav atstājamas /pers. B/ tēva /pers. I/ sniegtās ziņas par to, ka iepriekš /pers. B/ bija problēmas skolā, jo bija sakāvies, bija atradies alkohola reibumā. 2016. gada sākumā /pers. B/ par sliktām sekmēm un disciplīnas pārkāpumiem tika izslēgts no koledžas.

[13.2] Liecinieks /pers. H/ liecināja, ka notikuma dienā ieradās policijas iecirknī un devās uz /pers. A/ kabinetu. Ienākot kabinetā, tajā jau atradās /pers. A/ un /pers. B/. /pers. A/ veica pārrunas ar /pers. B/ saistībā ar ierosināto kriminālprocesu. Saruna bija abpusēji korekta. Nekādus draudus, pazemojošus vārdus vai necienīgus izteicienus /pers. A/ nelietoja. /pers. H/ norādīja, ka /pers. B/ uz sejas nebija redzamu miesas bojājumu. /pers. B/ neizteica nekādas sūdzības vai pretenzijas par /pers. A/. Pēc /pers. B/ sniegtās informācijas bija saprotams, ka viņš nenoliedz savu saistību ar narkotiku apriti un apstiprināja to, ka pats arī ir lietojis.

Liecinieks /pers. G/ liecināja, ka notikuma dienā pildīja dienesta pienākumus Jēkabpils policijas iecirknī un redzēja, ka viņa kolēģis /pers. A/ pagāja garām viņa kabinetam ar /pers. B/. Pēc /pers. A/ lūguma /pers. G/ arī iegāja /pers. A/ kabinetā un piedalījās /pers. B/ pārmeklēšanā. Pārmeklēšanas laikā /pers. G/ nekādus miesas bojājumus /pers. B/ neredzēja. Nekas neliecināja, ka viņš būtu fiziski ietekmēts un saņēmis sitienu pa seju, nebija ne apsārtuma, ne sapampuma. /pers. B/ par veselības stāvokli nesūdzējās. Viņš neizskatījās ne nobijies, ne samulsis. Liecinieks liecināja, ka /pers. B/ pameta /pers. A/ kabinetu liecinieka klātbūtnē uzreiz pēc pārmeklēšanas. /pers. B/ atradās /pers. A/ kabinetā ne ilgāk par stundu.

Izvērtējot liecinieku /pers. H/ un /pers. G/ liecībās sniegtās ziņas, tiesa nekonstatēja apstākļus, kas radītu šaubas par to ticamību.

[13.3] Izvērtējot liecinieku /pers. I/, /pers. L/, /pers. Z/ un /pers. K/ liecībās sniegtās ziņas, tiesa secināja, ka liecinieki personīgi neredzēja /pers. A/ fiziska spēka pielietošanu pret /pers. B/. Liecinieku liecības balstās uz /pers. B/ viņiem stāstītā. Uz liecību sniegšanas brīdi liecinieki atradās draudzīgās attiecībās ar /pers. B/.

Tiesa uzskata, ka apšaubot /pers. B/ liecībās sniegto ziņu patiesumu, nevar atzīt par ticamām liecinieku liecības, kas izriet vienīgi no /pers. B/ sniegtās informācijas, bet neapstiprinās ar citiem lietā iegūtiem pierādījumiem.

Turklāt, liecinieks /pers. K/ izvairījās no ierašanās tiesā, kas liedza viņa pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības pārbaudīt tieši, uzdodot jautājumus par notikuma apstākļiem.

Savukārt, liecinieki /pers. I/ un /pers. Z/, kas ir cietušā tēvs un vecmamma, sniedza pretrunīgas ziņas par /pers. B/ uzvedību sabiedrībā.

[13.4] No DVD videoieraksta no Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jēkabpils iecirkņa videonovērošanas kamerām un 2016. gada 23. septembra apskates protokola ar fototabulu redzams, ka 2016. gada 5. janvārī plkst. 13.47 /pers. A/ ar /pers. B/ ieradās policijas iecirknī (lietas 1. sējuma 144.-147., 229. lapa). Savukārt, plkst. 15.23 /pers. B/ izgāja no policijas iecirkņa.

DVD videoieraksts nesatur nekādas ziņas par /pers. A/ inkriminētām darbībām pret /pers. B/, kas būtu saistāmas ar jebkāda fiziska spēka

pielietošanu pret /pers. B/.

[13.5] No /pers. I/ 2016. gada 5. janvāra iesnieguma redzams, ka valsts policijā tas iesniegts plkst. 18.50, tas ir, aptuveni pēc trim stundām kopš /pers. B/ izgāja no policijas iecirkņa /pers. A/ kabineta (lietas 1. sējuma 7. lapa).

No 2016. gada 11. maija tiesu medicīniskās ekspertīzes eksperta atzinuma Nr. 8-755 redzams, ka /pers. B/ iestājās SIA "Jēkabpils reģionālā slimnīca" 2016. gada 5. janvārī plkst. 19.14 (lietas 1. sējuma 81.-82. lapa).

Pamatojoties uz iesniegto medicīnisko dokumentu datiem un lietas apstākļiem, eksperts secināja, ka /pers. B/ ir konstatēti maznozīmīgi miesas bojājumi – zemādas asinsizplūdums labās acs apvidū. Norādīts, ka uzrādītie miesas bojājumi varēja rasties lēmumā uzrādītos apstākļos.

Tiesas sēdē eksperte /pers. S/ norādīja, ka konstatētais miesas bojājums varēja rasties notikuma dienā, bet precīzu laiku pateikt nav iespējams.

Pastāvot jau iepriekš spriedumā aprakstītām šaubām, ka /pers. A/ būtu pielietojis fizisku spēku pret /pers. B/, konstatējot, ka /pers. B/ 2016. gada 5. janvārī /pers. A/ redzeslokā atradās no plkst. 13.20 līdz 15.23, bet medicīnas iestādē ieradās plkst. 19.14, izvērtējot eksperta atzinumā un liecībās sniegtās ziņas, tiesa neiegūst pārliecību apsūdzībā norādītiem apstākļiem, ka /pers. B/ 2016. gada 5. janvārī konstatētie miesas bojājumi ir cēloniskā sakarā ar /pers. A/ darbībām.

Tiesa uzskata, tas, ka lietā nav iegūta cita informācija par /pers. B/ miesas bojājumu rašanās iemesliem, pie lietā konstatētiem apstākļiem nedod pamatu pārliecinoši apgalvot, ka /pers. A/ pielietoja pret /pers. B/ fizisku spēku (vardarbību) un ka miesas bojājumi /pers. B/ radīti /pers. A/ fiziska spēka pielietošanas rezultātā, jo to neapstiprina neviens pierādījums lietā, bet balstās tikai un vienīgi uz paša /pers. B/ sniegtajām liecībām, kuru ticamība ir apšaubāma.

[13.6] Lietā nepastāv strīds par to, ka /pers. B/ tika ievietots /pers. A/ dienesta automašīnā pret /pers. B/ gribu.

/pers. A/ liecināja, ka ar kreiso roku satvēra /pers. B/ aiz virsjakas un teica, ka abi aizbrauks uz policijas iecirkni un izrunāsies. /pers. A/ savu rīcību pamatoja ar /pers. B/ izvairīšanos ierasties policijas iecirknī, lai sniegtu paskaidrojumus par viņa darbībām nelegālājā narkotisko vielu apritē. Tāpat arī liecinieks /pers. H/ liecībās norādīja, ka arī viņš iepriekš bija norādījis /pers. B/ ierasties policijas iecirknī, bet /pers. B/ izvairījās ierasties.

No Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2016. gada 10. februāra lēmuma Nr. 9 redzams, ka /pers. A/ darbības, kas saistītas ar /pers. B/ aizturēsanu un nogādāšanu policijas iecirknī tika izvērtētas un piemērots disciplinārsods (lietas 1. sējuma 108.-114. lapa).

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka lietā nav iegūti pierādījumi /pers. A/ apsūdzībā inkriminētajām darbībām pret /pers. B/, kas būtu saistītas ar vardarbību un acīmredzami pārsniegtu valsts amatpersonai likumā "Par policiju" 13. pantā piešķirto tiesību un pilnvaru robežas apjomu, kas veidotu Krimināllikuma 317. panta otrās daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

[14] No Krimināllikuma 317. panta satura izriet, ka dienesta pilnvaru pārsniegšanu var izdarīt tikai ar nodomu, jo likumdevējs norāda uz valsts amatpersonas tīšām darbībām. Vainīgā psihiskā attieksme pret sekām – būtisko kaitējumu – var izpausties gan nodoma, gan neuzmanības formā (*Tiesu prakse krimināllietās pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas, 318. panta otrās daļas un 319. panta otrās daļas. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Krimināllietu departaments. 2014, 32. lpp., pieejams: www.at.gov.lv*).

Tādējādi, lai inkriminētu Krimināllikuma 317. panta otrajā daļā paredzēto noziegumu, atbilstoši Krimināllikuma 9. pantā noteiktajam jākonstatē, ka persona apzinājusies savas darbības kaitīgumu, proti, ka viņa pārsniedz savas dienesta pilnvaras.

Izvērtējot lietā iegūtos pierādījumus, nekonstatējot /pers. A/ inkriminētā noziedzīgā nodarījuma objektīvo pusi, tiesa arī nekonstatēja nozieguma subjektīvo pusi.

[15] Novērtējot lietā iegūtos un tiesas izmeklēšanā pārbaudītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 519. panta 1. punktam krimināllietā taisāms attaisnojošs spriedums, jo lietā nav pierādītas apsūdzētā /pers. A/ darbības, kas veidotu Krimināllikuma 317. panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma sastāvu.

Pierādījumu pietiekamības kritērijs ir saprātīgu šaubu esamība vai neesamība par apsūdzētā vainīgumu, un to izvērtēšana ir tās tiesas kompetencē, kura izskata lietu pēc būtības.

Novērtējot pierādījumus lietā, tiesa atzīst, ka /pers. A/ rīcībā nav konstatējama Krimināllikuma 317. panta otrās daļas noziedzīga nodarījuma sastāva objektīvā puse, kā arī nav iespējams konstatēt subjektīvo pusi, līdz ar to nav iespējams taisīt notiesājošo spriedumu.

Līdz ar to, /pers. A/ atzīstams par nevainīgu un attaisnojams pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas.

[16] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526. panta otro daļu, ja tiesa taisa attaisnojošu spriedumu, tā atstāj bez izskatīšanas pieteikumu par nodarījuma rezultātā radītā kaitējuma atlīdzināšanu. Pieteikuma atstāšana bez izskatīšanas nav šķērslis kaitējuma atlīdzināšanas prasības celšanai Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā.

Līdz ar to, cietušā /pers. B/ pieteikums par kaitējuma kompensāciju ir atstājams bez izskatīšanas.

[17] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 526. panta pirmās daļas 2. punktu, apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – dzīvesvietas maiņas paziņošana – ir atceļams.

[18] Tiesa atzīst, ka lietiskos pierādījumi - 2 gab. DVD ar videonovērošanas kameru ierakstiem un DVD ar poligrāfa ekspertīzes ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – turpmāk glabājami pie lietas materiāliem (lietas 1. sējuma 215., 229., 230. lapa).

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 519. panta 1. punktu, 524., 525., 526., 529., 530. pantu tiesa

**nosprieda**

1. atzīt /pers. A/ par nevainīgu pret viņu celtajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 317. panta otrās daļas un attaisnot.
2. Atstāt bez izskatīšanas cietušā pieteikumu par kaitējuma kompensāciju.
3. Drošības līdzekli /pers. A/ – dzīvesvietas maiņas paziņošana – atcelt.
4. Lietiskos pierādījumus:

4.1. 2 gab. DVD ar videonovērošanas kameru ierakstiem, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – glabāt pie lietas materiāliem;

4.2. DVD ar poligrāfa ekspertīzes ierakstu, kas glabājas pie krimināllietas materiāliem – glabāt pie lietas materiāliem.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā 10 dienu laikā pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas spriedums (2019. gada 18. aprīlis), iesniedzot sūdzību (protestu) Zemgales rajona tiesā.

Tiesnese I.Tumanova